Tc166_01

Ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν το λόγο[1]
κατέβηκε Σαλίμ πασάς
κατέβηκε Σαλίμ πασάς με χίλι Αρβανιτάδες
παείν' να κλέψ' τ'ν Αντώνινα
παείν' να κλέψ' τ'ν Αντώνινα να πάει να την τουρκέψει
χίλ'οι νομάτ' παείν' μπροστά
χίλ'οι νομάτ' παείν' μπροστά χιλιάδες 'πό κατόπι
στη μέση παείν' Αντώνινα
στη μέση παείν' Αντώνινα σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν πράσινος βασιλ'κός
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε κι όσο μπορεί φωνάζει.
Πού είσαι ν Αντώνη μ' και αδερφέ μ'
πού είσαι ν Αντώνη μ' και αδερφέ πού 'σαι να με γλιτώσεις
και γω Τούρ'σσα δε γίνομαι
κι εγώ Τούρ'σσα δε γίνομαι Τούρκον άντρα δεν παίρνω.
Να και Αντώνης έφτασε
να και Αντώνης έφτασε σα φίδι πυρωμένο
ζερβά δεξά τους έκοβε
ζερβά δεξά τους έκοβε ζερβά δεξά τους βάζει
σαν τα δεμάτια στο χωράφ'
σαν τα δεμάτια στο χωράφ' σα θυμωνιές στ' αλώνια.

Κι όλο ν υγειά σας φίλοι μου.

Ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν το λόγο
κατέβηκε Σαλίμ πασάς με χίλι Αρβανιτάδες
παείν' να κλέψ' τ'ν Αντώνινα να πάει να την τουρκέψει
χίλ'οι νομάτ' παείν' μπροστά χιλιάδες 'πό κατόπι
στη μέση παείν' Αντώνινα σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν πράσινος βασιλ'κός
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε κι όσο μπορεί φωνάζει.
Πού είσαι ν Αντώνη μ' και αδερφέ μ'
πού είσαι ν Αντώνη μ' και αδερφέ πού 'σαι να με γλιτώσεις
κι εγώ Τούρ'σσα δε γίνομαι Τούρκον άντρα δεν παίρνω.
Να και Αντώνης έφτασε σα φίδι πυρωμένο
ζερβά δεξά τους έκοβε ζερβά δεξά τους βάζει
σαν τα δεμάτια στο χωράφ' σα θυμωνιές στ' αλώνια.

Κι όλο ν υγειά σας φίλοι μου.

[1] Καλός λόγος: Το «Χριστός Ανέστη»